

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۳ اکتوبر ۲۰۲۰

آتش زدن قبر علامه "حبیبی" و بیرون انداختن استخوانهایش

جمعه - ۱۱ میزان ۱۳۹۹ - کابل: هرچند با نام علامه "عبدالحی حبیبی" تمام آنهایی که چشم شان با قلم و کاغذ آشناسد و حد اقل دوران ابتدائی را در مکاتب افغانستان خوانده اند، می دانند که نامبرده نه تنها در افغانستان یک تن از پر کار ترین و ورزیده ترین محققان و نویسندگان به شمار می رود بلکه در سطح منطقه و جهان نیز، دانشمندان و مراکز علمی با خودش و آثار ماندگارش آشنا هستند؛ باز هم جهت معرفی قسمی ایشان ضمن اکتفاء به ذکر اسم خودش، پدرش و محل تولدش، به مثابه آغاز بحث لیست آثارش را از ویکی پیدیا دانشنامه آزاد خدمت آنده از افرادی که فقط نامش را شنیده و خیانت های خودش را در عقب نام بزرگ وی پنهان می دارند، نقل می نمایم:

اسم: عبدالحی

متخلص به: حبیبی

زادروز	۱۹۱۰	(میلادی)
	۱۲۸۹	(خورشیدی)
	قندهار، افغانستان	
درگذشت	۹ مه ۱۹۸۴	(۷۴-۷۳ ساله)
	۲۰ اردیبهشت (ثور) ۱۳۶۳ (خورشیدی)	
ملیت	افغانستانی [افغان]	
منصب	ریاست	انجمن تاریخ افغانستان
	نماینده مجلس افغانستان (دوره هفتم)	
والدین	ملا عبدالحق آخوندزاده	

آثار:

خلیلی نامه (مثنوی فارسی) ۱۳۳۴ چاپ پیشاور

شاعر هیرمند هارون خان افغان (فارسی، کراچی) ۱۳۳۸

کتابهای گم شده تاریخ غزنویان کراچی ۱۳۳۸

روابط ادبی سند با افغانستان، کراچی ۱۳۳۷

نوای هارک کراچی ۱۳۳۷

تاریخچه بیداری سیاسی در افغانستان مسلسل در جریده آزاد افغانستان.
دروه اساسی کارهای علمی حبیبی بعد از انتقال به کابل از قندهار در سال ۱۳۱۹ و به خصوص بعد از بازگشت از پاکستان آغاز می‌شود. درین دوره به عنوان عالم و دانشمند متبحر عرض وجود می‌کند و در زمینه‌های مختلف علمی و ادبی و تاریخی آثار ارزشمندی را ایجاد می‌نماید.

تاریخچه ادبیات پشتو (فارسی) ۱۳۱۹

پشتانه شعرا (پشتو) ۱۳۲۰

پشتو خیرنی ترجمه پشتو از دارمستتر فرانسوی، ۱۳۲۵

تحقیقات راجع به پته خزانه (فارسی) ۱۳۲۴

تحقیقات راجع به ترجمان البلاغه رادویانی (فارسی) ۱۳۳۰

زبان دو هزار ساله افغانستان یا مادر زبان دری تحلیل کتیبه سرخ کوتل ۱۳۴۳

نگاهی به سلامان و اسبال جامی ۱۳۴۳

شاعرانه شه مولانا جلال الدین بلخی ۱۳۵۳

پشتو دتاریخ او لغت په رناکی ۱۳۴۷

دپشتو ژبی او ادب موقف دمرکزی آسیا دخلکو په تمدنونوکی (پشتو، انگلیسی) ۱۳۵۶

آسمانی نغمی او لاهوتی سرودونه (پشتو) ۱۳۶۱

په شلمه پیری کی دافغانستان هنر (پشتو) ۱۳۵۸

نظری بر ادبیات پشتو (ترجمه از عربی) ۱۳۵۷

پشتو نثرته کرکننه ۱۳۶۰

امیر کروره دودمان او ۱۳۶۱

پیر روشن ۱۳۵۳

انتخابی از حدیقه حکیم سنائی ۱۳۵۶

متون دری ۱۳۵۷

دالبیرونی کتابشود ۱۳۵۲

دپشتو ادب په تاریخ کی قصیده ۱۳۵۷

در زمینه تاریخ و جغرافیا:

تاریخ ادبیات پشتو جلد اول

دوره قبل از اسلام (پشتو) ۱۳۲۵

تاریخ ادبیات شعر جلد دوم از ابتدای اسلام تا هزارم هجری (پشتو) ۱۳۴۲

مجمع الغرایب و مزار علوی در بلخ (فارسی)

تاریخ افغانستان در عصر تیموریان هند (فارسی) انجمن تاریخ ۱۳۴۲

مؤرخان گمنام افغانستان (پشتو) ۱۳۵۹

مشاهیر ابدالبیان پیش از احمدشاه (پشتو) ۱۳۱۹

زرنج و احوال تاریخی آن (فارسی) ۱۳۶۴

ملتان کالودی شاهی خاندان (اردو لاهور) ۱۳۴۹

- افغانستان بعد از اسلام جلد اول (فارسی) ۱۳۵۷
- پشتو و لویگان غزنه تحقیق در تاریخ غزنه و ادبیات پشتو (فارسی) ۱۳۴۲
- رهنمای [تاریخ افغانستان](#) در کتب فارسی، عربی و اردو (فارسی) ۱۳۴۸
- تاریخچه مختصر ادبیات پشتو به عربی (قاهره) ۱۳۵۷
- تاریخ مختصر افغانستان ۲ جلد ۱۳۴۸
- تاریخ ادبیات پشتو صنف سوم فاکولته ۱۳۴۷
- تاریخ ادبیات پشتو صنف چهارم فاکولته ۱۳۴۷
- هفت کتبیہ قدیم ۱۳۵۰
- تاریخچه خط در افغانستان ۱۳۵۰
- ظہیر الدین بابر (زندگی و شخصیت او) ۱۳۵۳
- پیش گپ (کرونولوجی افغانستان) (پشتو) ۱۵۳
- اصل خلجیان افغانی تهران ۱۳۴۹
- منابع ادبی تاریخ هنر کتاب سازی در عصر تیموریان (انگلیسی) ۱۹۷۹
- هنر عصر تیموریان (تهران) ۱۳۵۵
- دافغانستان لند تاریخ ۱۳۵۶
- تاریخ گویی به تعمیم در اشعار قدیم دری ۱۳۶۰
- تحقیق مرویات سنائی (تهران) ۱۳۵۶
- نام‌های برخی ایزدان عصر کوشانی و اثرهای باقی‌مانده آن در ادب وابسته افغانستان ۱۳۵۷
- ادیان عصر کوشانی (انگلیسی) ۱۳۵۹
- بابر در افغانستان (انگلیسی) ۱۹۸۰
- تاج کابلشاه در کعبه ۱۳۴۸
- مدرسه شاه شهید غرjestان و بنای مرقد سالار جلیل در کمیشان بلخ، تهران ۱۳۵۵
- تصحیح و تحشیہ و تعلیق [ویرایش]**
- دیوان احمدشاه بابا (پشتو) ۱۳۲۰
- تذکرہ شعرای پشتو «پتہ خزانہ» ۱۳۲۲، ۱۳۴۰، تهران، متن عکسی ۱۳۵۴
- طبقات ناصری ۲ جلد لاهور ۱۹۴۹، کابل ۱۳۴۳
- طبقات صوفیہ «عبدالله هروی» ۱۳۴۹
- مرد میدان [خواجہ عبدالله انصاری](#) ۱۳۴۲
- زین الاخبار گردیزی ۱۳۴۷
- فضایل بلخ تهران ۱۳۴۹
- سواد اعظم تهران ۱۳۴۸
- روضۃ الفریقین تألیف ابورجامومل ابن مسرور شاشی مروی متوفا ۵۱۷، تهران ۱۳۵۹
- فردوسی و شاهنامه ترجمہ فارسی «فردوسی برچہار مقالی» از شیرانی ۱۹۴۲

تاریخ تلفظ و صرف پشتو کابل ۱۳۵۶

سوات نامه خوشحال خان ۱۳۵۸

زندگینامه ابن سینا «ترجمه دری» ۱۳۵۹

شناختنامه میا فقیرالله جلال آبادی ۱۳۵۹

ترجمه پشتو زندگینامه سینا ۱۳۵۹

شرح بیتین مثنوی (از مهردل خان شرقی) ۱۳۵۲

کتابشناسی البیرونی تهران ۱۳۵۲

کتابهای علمی و اجتماعی [ویرایش]

جوانمردان و عیاران فارسی ۱۳۲۱

سررشته طریقت خواجهگان از جامی ۱۳۲۳

تصوف دری کابل ۱۳۴۶

نسب و زادگاه **سیدجمال الدین افغانی** (فارسی) ۱۳۵۵

خودی و بیخودی در اندیشه اقبال ۱۳۵۶

دامیر شیرعلی فکری او سیاسی شخصیت ۱۳۶۰

پنجاه مقاله حبیبی ۱۳۶۲

دشوخ الاسلام عبدالله انصاری سیرت او شخصیت ۱۳۴۱

منازل السایرین ۱۳۵۵

آثار چاپ نشده [ویرایش]

ادبیات جهانی (فارسی)

مدوجز افغانستان (**مسدس** فارسی) ۱۳۰۸

درد دل (مثنوی فارسی) ۱۳۱۶

پیام عصر (مثنوی فارسی) ۱۳۲۰

لاله کهسار مجموعه آثار شعرای گمنام فارسی زبان افغانستان

نوشته‌های من به زبان فارسی و پشتو مجموعه مقالات اجتماعی و یادداشت‌های تاریخی و آثار ادبی منثور و منظوم در

سه جلد تاریخ سیاسی افغانستان ۲ جلد

تصحیح و تحشیه و مقابله و تعلیق مذكر احباب نثاری بخاری (فارسی)

افغان در تاریخ

رساله قافیه جامی با مقدمه و تعلیق ۱۳۵۷

موقف عرفانی جامی در پیوستگاه فلسفه و عرفان با ساینس

پیام یعقوب لیث (به چهار زبان)

تصحیح و مقابله و مقدمه اکبرنامه حمید کشمیری (فارسی) ۱۳۰۹

هموطنان گرامی!

هرچند لیست آثار علامه "عبدالحی حبیبی" کامل نیست از جمله اثر گرانسنگ وی "افغانستان در دوصد سال بعد از ظهور اسلام" که می توان آن را شاهکار علامه نامید در لیست نیامده، به جرأت می توان گفت، تمام آثار ایشان با در نظر داشت محدودیت های تحقیقاتی و نشراتی در آنروز افغانستان، منطقه و جهان از چنان اهمیت و اعتباری برخوردار است، که کمتر کسی را در درازنای تاریخ افغانستان می توان با ایشان مقایسه نمود.

یکی از مهمترین کارهای تحقیقاتی ایشان مطالعه کتیبه های سنگی است که در سرخ کوتل پلخمری در سال ۱۳۴۳ هجری شمسی کشف گردید. علامه "حبیبی" بعد از خواندن آن کتیبه ها، برای بار اول ضمن آن که زبان "دری-فارسی" را زبان قدیم افغانستان معرفی نمود و با صراحت اعلام داشت که زادگاه این زبان افغانستان کنونی است و چگونگی تغییر نام آن را مبتنی بر اساسات زبانشناسی معاصر از "طخاری-تهاری، دهاری به دری" به اثبات رسانید که گذشته از دانشمندان ایران و افغانستان در سطح جهان نیز پذیرفته شد، بر تمام ادعای های دانشمندان ایرانی که تا آنروز زادگاه زبان "دری-فارسی" را ایران و مادر آن را با یک ابداع "فارسی میانه" می خواستند به پهلوئی نسبت دهند، خط بطلان کشید.

هموطنان گرامی!

وقتی اینک با هزاران درد و دریغ یک مشت انسان خودفروش با تکیه بر اعقاب صهیونیستی و حامیان امپریالیستی شان در حالی که پدر و مادر خود را نمی توانند بدرستی معرفی دارند و در بهترین صورت تمام شناخت آنها از والدین و اجداد شان جز چند افسانه کودکانه و من درآوردی چیز دیگری نیست، در جوی که امپریالیسم و نوکران آن خلق نموده، پای پیش می گذارند و زبان "دری-فارسی" را در افغانستان یعنی زادگاه آن به قول علامه "حبیبی"، یکی زبان خارجی به شمار می آورد و آن دیگری دستور می دهد، تا تمام لوحه های شهر کابل را که به زبان "دری-فارسی" نگاشته شده اند، بردارند.

هموطنان گرامی!

فرد اول که در شناسنامه های الکترونیک علی رغم حفظ کلمه به زعم آنها خارجی "شناسنامه"، دستور داده بود یک تن از نورچشمی های جاسوس بی آزر "غنی احمدزی" وزیر مخابراتش "شهزاده اربوبی" بود که چون نه پشتو می دانست و نه "دری-فارسی" و به همان سان که در فورمه های کاری اش در کشور های امپریالیستی، زبان "دری-فارسی" را زبان خارجی یاد کرده بودند، در اینجا هم آن زبان را، زبان خارجی نامید و آن دیگری توله سک بی شخصیت طیاره فروش و ناموس فروش معروف "داوود سلطانزوی" که از سرقت چند قرص نان مخصوص قربانیان کرونا نیز اجتناب نکرد، می باشد که از برکت معاملات "زیر نافی" خانواده اش با اداره امور، به حیث "شاروال کابل" مقرر شده است.

هموطنان گرامی!

ما می باید از این واقعیت حرکت می کردیم که هرگاه مثلاً مقامی دستور می داد که زبان پشتو زبان خارجی قید گردد و یا هم لوحه هائی که به زبان پشتو نگاشته شده اند از شهر کابل، مزار، هرات و حتا بامیان و دایکندی برداشته شود، چه الم شنگه و هیائوئی به راه می افتاد و چه کسانی اعتصاب غذا می کردند و چه کسانی دست به تفنگ می بردند. بیائید برای یک بار هم که شده از برادران پشتو زبان خود بیاموزیم، با به راه انداختن کمپاین "حمایت از زبان دری-فارسی" از طریق رسانه های مجازی و حقیقی و برآمدن روی سرکها چنان زمین را در زیر پای جاسوس تفرقه افکن، "غنی احمدزی" و طن فروش و باند جواسیسش به لرزه درآوریم که برای بقای خود، دزد طیاره و ناموس فروش معروف و وزیر مخابرات قبلی را به محاکمه بفرستد.

اینها با این کار شان نه تنها به زبان "دری- فارسی" و متکلمین آن اهانت ورزیدند، نه تنها به تاریخ مکتوب دو هزار ساله کشور اهانت ورزیدند، نه تنها به صد ها شاعر و نویسنده ای که به زبان "دری-فارسی" نگاشته اند و یا شعر گفته اند اهانت نموده اند، نه تنها به همان قانون اساسی دست ساخت امپریالیسم که در جایش "قرآن" دوم آنهاست اهانت نموده اند، بلکه در عمل تمام رشته هائی را که "علامه حبیبی" برایش زحمت کشیده بود، مجدداً پنبه ساخته، بر قبرش آتش افکنده و استخوانهایش را بیرون ریخته اند.

هموطنان گرامی!

زبان ما بخشی از هویت ماست، به همان سان که به مثابه بخشی از وظایف شهروندی به سایر زبانهای که در کشور تکلم می شوند، ارج می گذاریم، بیائید به زبان خود نیز ارج گذاشته در دفاع از آن، دشمنان زبان "دری- فارسی" یعنی دشمنان حد اقل دو هزار سال تاریخ مکتوب این کشور را راهی گورستان تاریخ نمائیم.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزعلایتجزای مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد.

سرکها ما را می طلبند!